

Omagiu înaintașilor noștri

**Prof. Înv. Primar – Mirela Moisi
Liceul Tehnologic „Petri Mor” Nușfalău**

Motto:

„ Această unire românească n-ar avea nici o valoare dacă nu s-ar sprijini pe însăși conștiința noastră despre necesitatea ei, despre caracterul ei sacru, nezguduit, despre aceea că ea e astăzi, ceea ce nu înțelege o mulțime de lume, o condiție pentru existența însăși a poporului nostru.”

Nicolae Iorga

Aspect necontestat nicicând de către marii istorici ai tuturor timpurilor și admis în unanimitate este faptul că cea mai importantă pagină scrisă în Istoria Națiunii noastre este înfăptuirea Marii Uniri. România întregită s-a realizat într-un context istoric deosebit, prin trei momente succesive, pe cale democratică, prin adunări cu caracter reprezentativ: unirea Basarabiei, apoi a Bucovinei, și în cele din urmă a Transilvaniei, cu țara-mamă.

Este demn de subliniat faptul că unirea tuturor românilor a fost de secole, un deziderat al acestora. Menționăm astfel Unirea de la 1600, realizată în timpul domniei lui Mihai Viteazul, considerată fiind ca prima unire politică a celor trei țări românești cu un singur conducător. Mihai Viteazul a realizat pentru prima dată unirea unui teritoriu apropiat ca întindere de cel al României de astăzi, fiind perceput de mulți români și de istoriografia românească ca unul dintre cei mai importanți eroi naționali și primul unificator al poporului român. Contextul internațional nefavorabil și conflictele interne cauzate de insubordonarea nobililor maghiari din Transilvania au avut o influență determinantă în ceea ce a urmat, respectiv destrămarea Unirii și sfârșitul tragic al domnitorului Mihai. Cu toate acestea, dorința românilor de unificare într-un singur stat, a fost de nestăvilit.

Momentul decisiv tipărit în cronică în ceea ce privește realizarea efectivă a Marii Uniri, este reprezentat 1 decembrie 1918. Marea Adunare Națională de la Alba Iulia, convocată pentru această dată, a fost considerată de contemporani hotărâtoare pentru "unitatea națională a tuturor românilor". Toate apelurile au subliniat importanța istorică a actului ce urma să se decidă la Alba Iulia: ***"Veniți cu miile, cu zecile de mii - se scria în apelul Consiliului național din Blaj. E ziua când se va hotărî asupra sorții noastre pentru o veșnicie. Veniți și jurați că nedespărțiți vom fi și uniți rămânem de aici înainte cu frații noștri de pe cuprinsul pământului românesc, sub una și nedespărțită cârmuire"***. În sala Casinei din Alba Iulia, se aflau 680 de delegați aleși în cele 130 de circumscripții electorale ale Transilvaniei, Banatului, Crișanei, Maramureșului și Sătmăruului. Alături de ei participau reprezentanții episcopilor românești, societăților culturale, institutelor de învățământ superior și școlilor medii, reuniunilor învățătoarești, reuniunilor de meseriași și femei, delegații Partidului Social Democrat Român, gărzilor naționale și ai societăților studențești; în total 1.228 de delegați aleși.

Gheorghe Pop de Băsești, președintele Partidului Național Român, declară Adunarea Națională de la Alba Iulia „constituită și deschisă”. În discursul său, marele înflăcărat a

amintit importantele momente ale luptei naționale a românilor conchizând: *"Vrem să zdrobim lanțurile robiei noastre sufletești prin realizarea marelui vis al lui Mihai Viteazul: Unirea tuturor celor de o limbă și de o lege, într-un singur și nedespărțit stat românesc"*.

În continuare, a început cuvântarea solemnă a marelui Vasile Goldiș: *"Națiunile trebuiesc eliberate. Între aceste națiuni se află și națiunea română din Ungaria, Banat, Transilvania. Dreptul națiunii române de a fi eliberată îl recunoaște lumea întreagă, îl recunosc acum și dușmanii noștri de veacuri. Dar odată scăpată din robie, ea aleargă în brațele dulcii sale mame. Nimic mai firesc în lumea aceasta. Libertatea acestei națiuni înseamnă: Unirea ei cu Țara Românească"*. În finalul discursului său, Vasile Goldiș a dat citire textului Rezoluției Marii Adunări Naționale, care începe cu cuvintele: *„Adunarea Națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba Iulia în ziua de 1 decembrie 1918, decretează unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dânșii cu România”*.

Proiectul de rezoluție este adoptat cu ovații prelungite, într-o atmosferă de un entuziasm de nedescris în cuvinte. **Dintr-un colț al sălii izbucnește cu energie vechiul cântec patriotic "Pe-al nostru steag e scris unire"**. Întreaga asistență îl cântă cu o însuflețire deosebită. El este practic lozinca sub care se va desfășura întreaga zi. Pentru cârmuirea Transilvaniei, Adunarea Națională procedează la alegerea unei adunări legislative numită Marele Sfat Național, compus din 250 de membri; acesta, la rândul-i, va numi un guvern provizoriu — Consiliul Dirigent. **Revoluția a devenit, astfel, documentul istoric prin care se împlinise visul de veacuri al poporului român: România Mare**. Pentru ca mulțimea să poată fi informată simultan de hotărârea luată, s-au înălțat, ca și la 1848, în cele patru puncte cardinale ale platoului lui Horea, patru tribune. De aici au vorbit mulțimii liderii mișcării naționale. *"În ziua aceasta poporul român din tot cuprinsul plaiurilor de dincoace de Carpați și-a rostit voința nestrămutată de a se uni cu frații lui de un sânge din România. Prin această rostire înțeleaptă unitatea neamului nostru e desăvârșită. Dacia lui Traian și România unită pe timp scurt de Mihai Viteazul și-a luat ființă pentru toate timpurile cât va trăi neamul românesc pe pământ"*, scria ziarul "Libertatea".

După adoptarea actului istoric al Unirii, cei peste 100.000 de participanți la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia, adunați pe Câmpul lui Horea, aprobă cu aclamații entuziaste hotărârea de unire necondiționată și pentru totdeauna a Transilvaniei cu România. Cităm dintr-un cotidian de la acea vreme: *"cât cuprindea ochiul numai om și om în continuă mișcare, producând un vuiet de parc-ar fi fost talazurile mării în vreme de furtună"*.

Unirea Transilvaniei cu România încheie procesul de făurire a statului național unitar român, proces început în 1859, prin unirea Moldovei cu Țara Românească, continuat prin unirea Dobrogei în 1878, a Basarabiei în martie 1918 și a Bucovinei în noiembrie 1918. **Suprafața României Mari va fi de 295.049 km pătrați, cu o populație de 16.500.000 de locuitori**.

Este imperios necesar să amintim cu acest prilej și proclamația regelui Ferdinand I, adresată tuturor românilor: *"Mă închin cu evlavie celor cari, în toate vremurile și de pretutindeni, prin credința lor, prin munca și jertfa lor, au asigurat unitatea națională și salut cu dragoste pe cei care au proclamat-o într-un glas și simțire de la Tisa până la Nistru și până la Mare"*.

Prin prisma evenimentelor istorice evocate, putem afirma cu tărie faptul că voința oamenilor a fost elementul cheie în împlinirea acestor lucruri mărețe pentru întreaga românie. Realmente, suntem martorii unei voințe de fier, exprimată cu insistență, îndârjire, entuziasm, înflăcărare și nu în ultimul rând cu o inteligență ascuțită în ceea ce privește alegerea momentului istoric pentru asigurarea trăinicieii rezultatului. Astfel că azi, suntem aici,

grație acțiunilor întreprinse de înaintașii noștri. Avem cu toții o îndatorire de a evoca trecutul, de a elogia faptele antecesorilor noștri și, în același timp, de a le insufla dragostea față de neam și față de străbuni, urmașilor noștri.

An de an, atât la Alba Iulia, cât și în toate orașele mari din întreaga țară, au loc manifestări și ceremonii prilejuite de aniversarea zilei de 1 Decembrie, evenimente care îi reunesc pe românii de pretutindeni.

„Trăiască România dodoloață!”

Bibliografie

1. <http://ris.org.rs/unire-a-romanilor-in-timpul-domniei-lui-mihai-viteazul/>
2. <https://pressone.ro/intamplator-fotograful-marii-uniri/>
3. https://ro.wikipedia.org/wiki/Marea_Unire

Omagiu adus strămoșilor noștri

Elevii Liceului Tehnologic Nușfalău- 1 Decembrie 2018